

Warszawa, dnia 28 maja 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 1310/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Zenon Stankiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Jacek Matusik

SR del. Urszula Sorbian

protokolant: protokolant sądowy stażysta Anna Tarasiuk

przy udziale prokuratora Ewy Gołębiowskiej

po rozpoznaniu dnia 28 maja 2018 r.

sprawy P. G. syna J. i G., ur. (...) w G.

oskarżonego o przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 287§1 k.k. w zb. z art. 269b§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne

M. L. syna Z. i G., ur. (...) w G.

oskarżonego o przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 287§1 k.k. w zb. z art. 269b§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 5 lipca 2017 r. sygn. akt III K 475/15

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego P. G. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych :

P. C. - 160 zł

J. M. (1) - 3586 zł

R. T. - 50 zł

P. H. - 220 zł

U. W. - 71 zł

P. K. (1) - 240 zł

J. D. - 59 zł

U. T. - 40 zł

M. K. - 53 zł
W. D. - 120 zł
S. F. - 195 zł
S. D. - 190 zł
D. W. - 45 zł
K. M. - 15,99 zł
P. P. (1) - 14 zł
M. Z. - 25,99 zł
A. C. - 341 zł
J. S. - 241 zł
M. M. - 21,99 zł
J. M. (2) - 349,99 zł
T. K. - 80 zł
S. G. - 65 zł
R. Ż. - 65 zł
K. S. - 65 zł
K. G. (1) - 65 zł
A. Z. - 45 zł
M. A. - 166 zł
K. P. - 36,90 zł
B. B. - 99 zł
E. R. - 539 zł
P. P. (2) - 529 zł
P. K. (2) - 127 zł
P. N. - 120 zł
G. M. - 39,99 zł
K. Ł. - 36,98 zł
M. D. - 19 zł
R. W. - 74 zł

Ł. L. - 599 zł

Z. K. - 1,653 zł

M. S. - 69 zł

D. T. - 65 zł

J. P. - 231 zł

H. S. - 319 zł

K. G. (2) - 196 zł

O. P. - 40,87 zł

P. S. - 687,90 zł

w pozostałym zakresie utrzymuje wyrok w mocy; zwalnia oskarżonego P. G. od opłaty za drugą instancję oraz przypadających nań wydatków w postępowaniu odwoławczym; wydatkami postępowania drugo - instancyjnego obciąża w całości Skarb Państwa.

SSO Jacek Matusik SSO Zenon Stankiewicz SSR del. Urszula Sorbian

Sygn. akt VI Ka 1310/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 28 maja 2018r.

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie

z dnia 5 lipca 2017r. został zaskarżony przez prokuratora, na niekorzyść oskarżonych P. G. i M. L.. Niniejsze uzasadnienie sporządzone jest na wniosek obrońcy oskarżonego L..

Apelacja jest niezasadna. Jej uzasadnienie, gdzie skarżący wywodzi, iż Sąd przecenił ustalone w sprawie okoliczności łagodzące, bezzasadnie uznając je za istotne dla podjęcia decyzji o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, w sposób oczywisty nie przystaje do żądania wymierzenia kary z takim właśnie dobrodziejstwem, tyle, że w wyższym rozmiarze. Wskazać też należy na utrwalony w orzecznictwie pogląd, że przez rażącą niewspółmierność kary rozumieć należy różnicę między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw sądowego wymiaru kary. Chodzi tu o różnicę zasadniczej natury, oczywistą, rzucającą się w oczy i niedającą się zaakceptować nieproporcjonalność kary orzeczonej w stosunku do kary sprawiedliwej, zasłużonej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2006r. w sprawie SNO 28/06, Lex nr 586924). W realiach niniejszego postępowania Sąd Rejonowy miał bezpośredni kontakt z oskarżonym; miał więc nieskrępowaną możliwość oceny wiarygodności okazanej przez niego skruchy i wysnucia prawidłowych wniosków w zakresie przewidywanej prognozy co do dalszego jego postępowania. Nie sposób zaś przyjąć, iż kara z warunkowym zawieszeniem, o trzy miesiące niższa od wnioskowanej przez prokuratora, miałaby razić społeczne poczucie sprawiedliwości w sposób uzasadniający interwencję instancyjną.

Kolejny zarzut – niewspółmierności orzeczonej grzywny do stopnia zawinienia sprawcy – powodowany jest najwyraźniej niezrozumieniem istoty regulacji art. 33 kk. Nie widząc potrzeby wdawania się w szersze rozważania w tym przedmiocie, na użytek rozpoznawanej sprawy należy przypomnieć, że ogólnymi dyrektywami wymiaru kary, sformułowanymi w art. 53§1 kk Sąd winien kierować się przy wymierzaniu liczby stawek dziennych grzywny. Dopiero

niejako w drugim etapie określa się wysokość jednej stawki, już jednak wyłącznie w oparciu o kryteria wskazane w § 3 art. 33kk., tj. przesłanki wskazujące na ekonomiczną sytuację sprawcy (por. min. Violetta Konarska – Wrzosek-Komentarz do art.33 Kodeksu karnego, Wolters Kluwer 2016r.). Skarżący nie kwestionuje ilości wymierzonych stawek; co też istotne, nie kwestionuje również i ustaleń co do warunków majątkowych i możliwości płatniczych oskarżonego, której to kwestii poświęcił Sąd znaczną część uzasadnienia (k. 15774 akt sprawy). Wydaje się oczywiste, że podważając trafność ustaleń Sądu co do możliwości płatniczych oskarżonego, winien autor apelacji, po pierwsze, inaczej sformułować zarzut, po wtóre – i najistotniejsze – przedstawić stosowną argumentację w tym zakresie. Takiej argumentacji środek odwoławczy nie zawiera, Sąd Okręgowy zaś we własnym zakresie nie dostrzega błędu w logicznym, wyczerpująco uzasadnionym wywodzie Sądu I instancji co do ustalenia wysokości stawki dziennej grzywny.

Orzeczono zatem jak w wyroku.